

[Glistrup]

hvad enten de kommer den 10. oktober eller den 10. december, med den kvalitet politikerne vi har i øjeblikket i folketinget. Vi kan altså være fuldstændig enige om, hvilken rolle de skal tillægges, men det er jo vigtigt, at der hvert evig eneste år er et ajourført alternativ til, hvordan vi kan klare problemerne i dette land.

Så vil jeg gerne sige til hr. Wilhjelm, at hvis han havde hørt bedre efter i mit første svar til ham, ville han have hørt, hvorfor jeg mener, at de deadlines, der kommer, hvis dette forslag vedtages, kan føre til bedre tilstande på dette vigtige område end – og dér er jeg helt enig med hr. Wilhjelm – denne fuldstændige tilsidesættelse af grundloven, som vi oplever år efter år derved, at skiftende regeringer fremsætter pro forma-finanslovsforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til finansudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om budgetteringsrammer til nedbringelse af statens udgifter med mindst 11 pct. senest i 1983.

[Af Bertel Haarder (V) m. fl.]

(Beslutningsforslag nr. B 84. Fremsat 13/3 80).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Finansministeren (Svend Jakobsen):

Det af venstre fremsatte forslag til folketingsbeslutning om budgetteringsrammer til nedbringelse af statens udgifter med 11 pct. i

1983 indeholder foruden en række konkrete spareforslag et forslag til en ændret procedure for tilrettelæggelse af udgiftspolitikken. Jeg vil gerne primært koncentrere mig om denne del af forslaget.

Efter forslaget skal regeringen årlig fremlægge paragrafvisse budgetteringsrammer, også omfattende de løvbundne udgifter for den næstfølgende budgetrunde i form af et beslutningsforslag, hvis behandling tænkes at foregå parallelt med behandlingen af finanslovsforslaget for det førstkommende år.

Jeg vil her pege på, at folketinget jo allerede, med den procedure der nu følges for vedtagelse af finansloven, har lejlighed til at træffe beslutninger om den flerårige udgiftspolitik, både hvad angår samlet vækst og prioritering mellem ministerområder, idet partierne efter fremsættelsen af finanslovsforslaget kan stille ændringsforslag til dette og herunder også stille ændringsforslag med virkning for de budgetoverslag, der ledsager finanslovsforslaget. Budgetoverslagene udtrykker jo regeringens forventning til udgiftsudviklingen og danner efter finanslovens vedtagelse udgangspunkt for regeringens tilrettelæggelse af næste budgetrunde.

Finanslovsforslaget har dog hidtil ikke indeholdt flerårige reserver. Disse er blevet offentliggjort i den tilhørende finansredegørelse. Principielt er der imidlertid ikke noget i vejen for at optage flerårige reserver i budgetoverslagene, således at den forventede realvækst i udgiftsbudgettet fremgår direkte af finanslovsforslaget med tilhørende oversigter, og det mener jeg er en ting man kan overveje.

Nydannelsen i venstres forslag ligger dels i den tidsmæssige procedure, dels i, at budgetoverslagene med eventuelle korrektioner besluttet af folketinget skal gøres til bindende budgetteringsrammer, både paragrafvis og totalt, inklusive reserver. De skal, som det siges i bemærkningerne:

»... (fungere) som et pålæg til regeringen om at forberede og fremsætte de lovforslag, der skal til for at ændre udgiftsudviklingen i den angivne retning.«

Til forslaget vil jeg sige, at regeringen er positiv over for tanken om på et tidligt tidspunkt at inddrage folketinget i overvejelserne om tilrettelæggelsen af udgiftspolitikken. Men jeg vil også tilføje, at det må tages i betragtning, at det er en fordel, at udgiftspoli-